

OBĚŽNÍK

České katolické missie

PRAŽSKÉ JUBILEUM *

Tento rok 1973 si připomínáme významné výročí: uplynulo tisíciletí od založení pražského biskupství, které zahrnovalo ve své pravomoci Čechy, Moravu, Slezsko a část Polska i Slovenska. Toto milénium bude vzácnou příležitostí k radostným oslavám: k tomu, abychom Bohu upřímně poděkovali, že naše národy vyvedl z temnot pohanství a upevnil víru našich předků, když jim dal vládnout biskupa, který by pečoval o jejich duchovní blaho, -- k tomu abychom celému světu připomněli, že tu nejme od včerejška, nýbrž již před tisíciletí lety jsme jako příslušníci velké rodiny křesťanských kulturních národů měli vlastní, samostatný a dobře uspořádaný stát, -- konečně i k tomu abychom přehlédlí dějiny pražského biskupství, zhodnotili jeho kulturní význam, poučili se z chyb minulosti, uvědomili si svou odpovědnost dnes a s jasnými plány i s pevným odhodláním vkročili do druhého tisíciletí, tak píše v úvaze k jubileu církevní historik prof. Jar. Kadlec z Prahy.

K důkladnějšímu poznání pražského biskupství snad vyjde tento rok zvláštní vědecký sborník, Prozatím pražská Charita vydala za redakce Dra Josefa Beneše - Cyriometodějský kalendář 1973, který má být stručným přehledem jedenácti století života našeho křesťanství.

Příspěvek k miléniu přinesl také kalendář Lidové demokracie ve studii V. Davídka o zakladatelských listinách pražského biskupství. Rovněž "Duchovní pastýř" č. 10 je věnován pražskému jubileu a naši historikové nás vedou od založení pražského stolce až do dnešní doby. V Záp. Německu vyšly již dva sborníky o pražském výročí a od 3. do 5. listopadu r. 1972 se konal kulturní kongres v Mohuči za účasti více jak 300 posluchačů ze západní Evropy, Kongresu se zúčastnili Češi, Slováci, Poláci, Němci s diecézním biskupem Volk, který předsedal slavnou koncelebrací v domě a kázal. Dále naši bývali krajané sdružení v Ackermannsgemeinde s biskupem Kindermannem. Na Mohučském kongresu přednášeli také Češi, a to Dr. Karel Schwarzenberg z Vídně, Dr. Vladimír Neuwirth a břevnovský opat A. Opasek.

Před sto lety naši předkové slavili výročí celý měsíc září jak píše vyšehradský kanovník Beneš Method Kulda ve své kronice, která obsahuje podrobný program slavností. Oslavy vyvrcholily o svátku sv. Václava v neděli 28. září. Z celých Čech, Moravy i Slezska připutovala četná procesí a v nedostavěné katedrále kázal olomoucký arcibiskup kardinál Fürstenberg a pontifikální mši svatou obětoval pražský arcibiskup kardinál Schwarzenberg. Slavnostního průvodu na den sv. Václava se účastnily vlastenecké spolky v čele s Palackým, který k položení základního kamene hlavní lodi svatovítského domu pronesl heslo: "Ke cti Pánu Bohu a ku vzdělání národa českého". Pěvecké sbory při mši svaté a slavnostní koncert řídili skladatelé: Fr. Witt a augustinián P. Pavel Křížkovský.

Jak my můžeme oslavit tento jubilejní rok? Pražský ordinář, biskup Tomášek pastýřským listem nás volá k duchovní obnově myšlení i života. Co tím myslí náš biskup, nástupce na stolci sv. Vojtěcha? "Měli bychom lépe znát naši víru, číst Písmo svaté a tak žít náš život s Kristem. Více se modlit soukromně i veřejně při našich bohoslužbách a šířit nejvyšší přikázání Kristovo, totiž lásku k Bohu a k bližnímu. Měli bychom se mít navzájem rádi, pomáhat si a dovést anášet i chyby a názory jiných" -- Jít hlavně v zahraničí dohromady nábožensky i národně... prožijeme jubilejní rok 1973 s našimi bratry a sestrami ve vlasti!

CO SE MŮŽE V CÍRKVI ZMĚNIT ?

Papež Pavel VI. v novoročním poselství hlavně mluvil o možnosti míru ve Vietnámě, ale zároveň se zmínil o míru a jednotě katolíků. Litoval, že naše církev dnes je zmítána těžkými problémy. "Celou věc kontestace je možno chápat dvojím způsobem: Na jedné straně je pravda, že ten, kdo touží po spravedlnosti a šíření Božího Království ve světě zůstává nespokojen, neboť naše úsilí se splňuje pomalu, bez násilí. Jsou však i jiní, kteří nejsou nikdy spokojeni. Těmto se zdá nesnesitelné podrobit se autoritě v poslušnosti a nechtějí znát její potřebu a její důležitost."

Tento zjev zachvátil celou společnost a jeví se i v Církvi. Nová generace s opovržením se oddělila od předešlé, od jejího myšlení i způsobu života a jde novými cestami ..."

Pavel VI. nazývá tento zjev všeobecně k r i z í poslušnosti, a hořce si stěžuje, že to co bylo drahé jeho předchůdci papeži Janu XXIII. a co on nazval: "Kázeň a Mír, ohrožuje nejen poslušnost samou, nýbrž i pokojné s o u ž i t í katolíků. Je však se třeba podívat na kořen věci, že totiž nejde jen o poslušnost vůči člověku, nýbrž vůči B o h u ! Člověk, obdařený Bohem rozumem, se dnes vzpírá věřit zjevené pravdy, které zamítá spolu s Učitelským posláním Církve Kristovy ...". A dle slov Pavla VI.: "Církev bez kázně a autority k Bohu a Jeho Slovu by potom byla církví bez kříže a bez vzkříšení. Taková křesťanská společnost by se nemohla hlásit ke Kristu a spasit člověka."

Tak, papež Pavel VI. zdůrazňuje potřebu, kříže, oběti a poslušnosti vůči Božímu slovu, které Kristus svěřil své Církvi. "Poslušnost a vědecké bádání nevylučuje o p r á v n ě - n o u kritiku, neboť k tomu, aby Církev žila věrně podle Evangelia, je třeba, aby se s t á l e reformovala v hlavě i v údech. Změny tedy jsou nutné, a reformy nejen nevyhnutelné, nýbrž zcela p o t ř e b n é k tomu, aby lidská stránka Církve byla stále živa v současných poměrech své doby, a má-li zvěstovat poselství pány Ježíše Krista, musí nezbytně přijat nový způsob myšlení a v jejím slovníku kázat v ě č n é Boží Pravdy. Je tedy třeba, aby vedle toho co se m ě n í, zůstalo stálým a p e v n ý m to co činí naši komunitu věřících .. obcí n a d p ř i r o z e n o u - rodinou Boží. Naše napojení na život a myšlení Kristovo, apoštolů a tradice se nemá a nemůže přerušit ..."

"Křesťané dnešní doby se stavějí kritičtěji k výkladu Bible než tomu bylo v minulosti. Morálka je spíše zaměřena na osobní uvědomění o d p o v ě d n o s t i ... víra si žádá více důkazů. Avšak p o s e l s t v í Kristovo, základ našeho náboženství, v í r a sama, zůstává n e z m ě n ě n , jak nám ho podává tradice Církve, která není přerušena."

A právě to permanentní, ty z á k l a d y naší víry, které nám Bůh zjevil a svěřil, - právě to, musí být křesťanům m ě ř í t k e m toho, co můžeme měnit."

Bratři a sestry, každý rok ve dnech od 18. do 25. ledna se koná tradiční osmidenní modliteb, ve kterém se spojují křesťané celého světa abychom si uvědomili pohoršení a bolest r o z d ě l e n í Církve Kristovy tvrdohlavostí a pýchou lidí. Modleme se, aby Bůh uspíšil h o d i n u s j e d n o e n í všech křesťanů i nás katolíků, aby odstranil přehradu, které nás dělí, aby se svět s j e d n o t í l politicky i nábožencky a všichni lidé si byli b r a t r y v Pánu ...

"Toho času, vracel se z války saračenské, přijel do města Verony převýtečný císař OTA II., milovník pokoje, ctitel spravedlnosti, nad nejslavnějšího otce svého OTU I. ještě slavnější. K němu přibyl slovanský průvod z Ůech se zvoleným biskupem, nescouf od knížete Boleslava vzkaz a ode všeho duchovenstva i lidu žádost, aby z císařské vůle potvrdil společnou volbu. A tak nejjasnější císař, svoliv k jejich hodné žádosti, dne 3. června dal biskupovi prsten a berlu pastýřskou a právě tam přítomný arcibiskup moravský VILIGIS, jemuž byl VOJTĚCH podřízen, vysvětil ho z rozkazu císařova na biskupa jménem ADALBERTA... Byl vysvěcen dne 11. měsíce června, jel se svými průvodčími do drahé vlasti, a když přišel k hradu FRAZE bosýma nohama a s pokorným srdcem, za radostného zpěvu duchovenstva i lidu vsedl na biskupský stolec ..."

čtení z Komanovy kroniky české, kapitola XXVI.

CH. PÉGUUY ŽIJE

1873

1973

Letos Francie slaví dvě slavná výročí: 2. ledna před sto lety se narodila v Alençon sv. Terezie, řeholní sestra karmelitka, jejíž učta se rychle rozšířila po celém světě, a 7. ledna 1873 se narodil v Orléans Charles P é g u y , velký francouzský básník a politik.

Péguy se stal lidovou postavou, jakou je i Jeanne d'Arc. Těžce se probíjel životem. Maturant, /1891/, po prvním neúspěchu studoval na Sorbonne /r.1894/ napsal prvou báseň o Jeanne d'Arc, r.1897 se setkal se socialistou L.Blumem a začal psát do jeho revue. R. 1898 opouští dráhu universitního profesora a stává se předním bojovníkem tehdejší Francie za pravdu a spravedlnost.

Náš básník se narodil v době velikých společenských proměn. Bohové, kteří se zdáli nemrtní, pomalu umírali za zvuku pařížského "kankanu". Sociální bída byla zakryta umělou pozlátkou umění "de la Belle Epoque", falešnou vědou, slepým laicismem a romantickou mystikou náboženskou.

S Péguyem přichází nová generace ve Francii a je charakterisována velikými jmény: Bergson, Claudel, Bernanos, R.Rolland, G.Duhamel, S. Mallarue, P.Valéry a j. Nová Sorbonna s Bergsonem přestává vyznávat protikřesťanskou filosofii Nietcheho a Renana. Katoličtí autoři a literatura, díky g é n i u m Claudela, Péguyho a Bernanose, vychází z ghetta a stává se p ř e d n í s v ě t o v o u literaturou, která má dozvuky i v ůchách.

Svým ideovým o b s a h e m i formou je Péguy n o v ý typ křesťana, který těžko snášel tehdejší katolictví a materialistickou dobu. Ač bojuje v předních řadách za p r á v a Církve katolické, dostává se s ní do sporu. Žení se s židovkou a tím se zbavuje svátostného života Církve, / nepožádal o cír.povolení/ jeho dětem se odpírá křest, a až před smrtí se s m i ř u j e s Církví. Jeho žena i děti se stávají katolíky až po smrti básníka.

Péguy je svéhlavý, zaujatý bojovník za práva Boží i lidská v protikladné společnosti počátku devatenáctého století. Je velkým vlastencem a básníkem víry, naděje a lásky, i něžné o d d a n o s t i k Panně M a r i i , je básníkem chudých a ponížených ... Jeho přítel R.Rolland o něm napsal: "Tento poražený neporažený se odmítal vzdát naděje, že uskuteční na světě v l á d u spravedlnosti a pravdy." V Dreyfusově aféře stojí proti oficiální Francii s těmi, kteří bojovali na straně p r a v a , mravních zákonů a zdravého rozumu.

Péguy, básník, křesťanský sociální bojovník, žurnalista, žije v jeho d í l e , hlavně na stránkách jeho časopisu Cahiers de la quinzaine /od r.1900 do 1914 /.Jako kdysi Jeanne d'Arc měla veliké poslání ve své vlasti, tak Péguy: "Voyait la grande patrie qu'il y a avait à considérer la République Française," a jeho dílo má trojí p o s l á n í : politické, intelektuální a náboženské.

Škoda, že německá střela ukončila 5. září 1914 na válečné frontě v Champagne p l o d n ý život Charla Péguyho. Snad by se dožil n o v é Evropy r.1945. Co by řekl k nové společnosti a Církví II. Vatikánského Koncilu ? Kde by se politicky ve Francii angažoval ? Za německé okupace Francie, přední člen křesťanské resistance / partizánů / Edmond M i c h e l e t , volal francouzské vlastence Manifestem ze dne 17. června 1940 s národním programem Péguyho na obranu vlasti. Po r.1945 týdeník " Témoignage chrétien" se hlásil k dědictví Péguyho, ale zároveň celá franc. levice... J.S.

Prof.Dr.B.Háring -- čtení o církvi učící:

Církev je " sloup a pevná opora pravdy" /1 Tim. 3.15/. Zvláště v době velkého přelomu jako je dnešní můžeme tušit, jak bychom byli b e z r a d n í v mnohých životních otázkách, kdyby se nám nedostalo orientace o d c í r k v e . Skrze s l u ž b u církve nám K r i s t u s nadále zvěstuje radostné poselství a učí pravdě s p á s y . Kristus, který vstoupil na nebesa, naplňuje c í r k e v svou p ř í t o m n o s t í . Propůjčuje jí slíbeného Ducha pravdy, - je učitelem všech. - Všichni členové církve, od papeže až k dítěti, jež s l y š í na matčině klíně poselství o Ježíši, jsou n e j p r v e a především "slyšící církev", jsou p o s l u c h a č i Božího slova. Nikdo se nestává v plném smyslu slova autentic-kým učitelem jen tím, že má v církvi nějaký úřad, nýbrž tím, že je učenílivý. Učenílivý ke v š e m pokynům, v nichž Bůh se sklání a n á s u č í : Písmem svatým, živoucí tradicí v církvi, studiem velikých, osvědčených teologů, posloucháním víry, cítěním, příkladů skromných věřících i neznámých světců...

Etoile de la mer voici la lourde nappe
Et la profonde houle et l'océan des blés
Et la mouvante écume et nos gréniers comblés,
Voici votre regard sur cette immense chape ...

Etoile du matin, inaccessible reine.
Voici que nous marchons vers votre illustre cour,
Et voici le plateau de notre pauvre amour,
Et voici l'océan de notre immense peine ...

Deux mille ans de labeur ont fait de cette terre
Un réservoir sans fin pour les âges nouveaux.
Mille ans de votre grâce ont fait de ces travaux
Un reposoir sans fin pour l'âme solitaire ...

Nous arrivons vers vous de l'autre NOTRE DAME,
De celle qui s'élève au cœur de la cité,
Dans sa royale robe et dans sa majesté,
Dans sa magnificence et sa justesse d'âme ...

Nous ne demandons rien, refuge du pécheur,
Que la dernière place en votre Purgatoire,
Pour pleurer longuement notre tragique histoire
Et contempler de loin votre jeune splendeur ...

V básni: "Poutníci zdraví Panu Marii v Chartres", zpívá Péguy hlubokou lásku a úvěru pařížského lidu k Matce Boží. Pokuste se o překlad, uveřejníme ji.

Charles Péguy : ZMRTVYCHVSTALY JEŽIŠ VE SVATOSTECH CIRKVE

Je zde jistě.
Je zde stejně jako zde byl v prvý den.
Je zde mezi námi, jako byl tehdy v den své smrti. až na věky .
Je zde, jako byl mezi námi od věčnosti, jako v prvý den a zůstane po všechny dni
Je zde mezi námi po všechny dni, jak sám je věčný.
Jediná farnost se skvěla věčným jasnem. Než všechny farnosti se skvějí na věky,
neboť všude, ve všech farnostech, je Tělo Ježíše Krista.
Jsou to tytéž dějiny, přesně tytéž, věčně stejné, co se přihodilo tehdy a v té
zemi, a co se děje po všechny dny a bude dít všechny další dny po
celou věčnost.
Ve všech farnostech celého křesťanstva.
Ať je to v Lorraine, ať je to ve Francii,
Všecka města se skví před tváří Boží,
Všecka města jsou křesťanská v očích Božích
Všecka města miluje Bůh,
Všecka města jsou posvátná.
Všecka města patří Bohu, tak On Sám se na ně dívá.

Přeložil: L. Daněk
Oeuvres poétiques, Edition Gallimard, Paris

Svatá TEREZIE z Lisieux jejíž stoleté jubileum letos slavíme - poeticky přislíbila, že bude "sypat z nebe růže". Byla básnička, Francouzka vytríbeného vkusu a ráda se vyjadřovala vybraně. Proto ty růže. Jsou symbolem lásky v naší květomluvě. Růží mohla rozumět ránu vymytou na zmučeném těle stařečka "ležáka" z domova důchodců. Mohla jí rozumět jasnou myšlenkou ve smrtelné úzkosti poslední noci. Mohla tím rozumět ledacos, ale vždycky symbol toho, co moudrý muž - apoštol Pavel vyjádřil slovy: "Být v ším všem, abych všechny získal."

Svým opravdovým přátelům netrpěla "Terezička" sentimentalitu. Brzy a bez vytáček je poučí, že cesta lásky není procházkou májovým hájem. Je cestou křížovou, strmou a kamenitou a padá se na ní. Chce celého člověka -

Zde zveřejňujeme výměnu novoročních přání a projevy přátelství našich arcipastýřů : pana kardinála Fr. MARTYHO, arcibiskupa v Paříži a Otce biskupa Dra. Fr. TOMAŠKA z Prahy.

Archévêché de Paris

19 décembre 1972

Cher Monseigneur,

... au moment où tout le peuple de Dieu s'apprête à célébrer la naissance du Sauveur, c'est avec joie que je partage vœux et prières avec l'Eglise de Jésus - Christ qui est en Tchécoslovaquie.

Je vous rejoins d'autant plus cordialement que je sais avec quelle ferveur vous allez fêter le millénaire de la fondation du diocèse de Prague. Et les liens qui unissent nos deux communautés chrétiennes se sont tissés voici bien des années ! Je me plais à souligner l'amitié spirituelle qui a toujours lié la Bohême à la France, en la personne de ses pasteurs.

Fraternellement uni dans la prière, je vous renouvelle mes souhaits pour vous - mêmes et le peuple que Dieu vous a confié ; et je vous assure, cher Monseigneur, de mon amitié profonde.

Cardinal François MARTY
Archevêque de Paris

à Monseigneur Fr. TOMAŠEK
Administrateur apostolique
PRAHA 1. - Hradčan. náměstí

Archévêché de Prague - Tchécoslovaquie

le 28 décembre 1972

Eminence,

Je vous remercie infiniment de votre aimable lettre contenant vos vœux de NOEL et la mention si fervente du millénaire de la fondation du diocèse de Prague.

En ce moment notre amitié spirituelle qui a toujours lié la Bohême à la France, est la plus heureuse réalité, car elle émane de l'amour capable d'agir selon l'influence de l'Esprit Saint qui est un Esprit de la prière. Et vos prières représentent le meilleur secours pour la célébration de notre millénaire.

Permettez - moi aussi de vous adresser mes meilleurs vœux pour une heureuse Nouvelle Année et la promesse de mes prières pour votre santé.

Veuillez agréer, Eminence, l'expression de mes sentiments bien cordiaux et fraternels.

Votre tout dévoué

František TOMAŠEK
Eveque - Administrateur Apostolique
de Prague

A Son Eminence
FRANÇOIS CARDINAL MARTY
Archévêque de Paris
PARIS - FRANCE

Naše modlitby

V sobotu 6. ledna navečer byla v kostele St. Germain l'Auxerrois krásná mše svatá. Obětovali ji společně opat A. OPASEK, OSB., Otec Alexander Heidler / oba ze západního Německa / a naši dp. Antonín Bernáček a Ladislav Daněk, Magre H. Parolek byl nemocen.

Krásné řeči i zpěvy a krásná varhanní hudba nám přiblížila Tříkrálovou liturgii. Zvláště bylo vzpomenuáno 70 tých n a r o z e n í n spisovatele Jana ČEPA modlitbou za jeho zdraví.

Hostí bylo hodně. Mimo našich krajanů tu byli vzácní hosté ze sousedního Německa a dokonce i z Itálie /manželé Bunžovi/. Po mši svaté bylo ve farním sále, tradiční pohoštění, kde přátelé Jana Čepa vypravovali osobní zážitky z života Mistřova.

V kostele, při modlitbách za zemřelé, vzpomínal jsem si na pamětihodného francouzského přítele českého národa z druhé poloviny minulého a z počátku tohoto století - profesora Louis LEGERA. Narodil se 15. ledna před 130 lety. Odpočívá v Paříži, na montmartreském hřbitově. Hanuš JELINEK prohlásil kdysi slavnostně nad Legerovým hrobem: "Vaše jméno zůstane v naší paměti na věčné časy, neboť jste se zasloužil o naši samostatnost .."

Až někdo z nás půjde jednou kolem montmartreského hřbitova - navštivte prostý hrob Louis Legera .

J. T.

NAŠE ZPRÁVY :

Na v ě č n o s t k Otci nás předešli naši krajané z Paříže: Dne 10. I. t. r. jsme pohřbili v Pantin J. HEKTMANKA. Zepřelého doprovodila na poslední odpočinek jeho dcera, paní M. Brožová z Prahy. Zádušní mši svatou za zemřelého obětoval týž den P. Bernáček v kostele sv. Mikuláše. - Dne 22. ledna jsme se znovu loučili na ruském pravoslavném hřbitově v St. Geneviève s. Bois s krajanou M. OLIVOVOU z Paříže. Na pohřeb přijela z Prahy její sestra. Zádušní mše svatá za ni byla obětována 3. úmora za veliké účasti krajanů.

V Los Angeles v Kalifornii, USA. se naši krajané loučili v katol. kostele dne 14. XI. 72. se slavným českým s k l a d a t e l e m Rudolfem FRIMLEM. Při zádušní mši svaté mu zpívali jeho přátelé oblíbenou píseň Schubertovo AVE MARIA a při převozu z jeho filmu: Oslí serenáda. Miloš PELO s Otcem POPELKOU, S. J. pečlivě připravili slavnou liturgii a kazatel i krajané se s ním loučili č e s k o u řečí a písní, neboť zemřelý se vždy h r d ě hlásil ke své rodné ČESKE vlasti.

Podle z p r á v z Vatikánu - denník La Croix v Paříži ze dne 12. I. 73 oznámil, že bylo konečně dosaženo jisté d o h o d y mezi vládní delegací ČSSR. a zástupci Vatikánu. Snad tento měsíc budou uveřejněna jména n o v ý c h biskupů. Katitulní vikář J. VRANA má být jmenován arcibiskupem v Olomouci a rovněž Slovensko obdrží 3 katolické biskupy.

Křesťané: katolíci i protestanté v celém světě zaujímají v poslední době novou o r i e n t a c i k moderní společnosti a k základním problémům člověka. II. Vatik. Koncil ukázal katolíkům novou c e s t u jak řešit problémy podle Evangelia. V zásadě církve hledá větší p r o s t o r pro vlastní s v o b o d u . Nechce se vázat k žádnému politickému směru nebo ideologii, aby mohla lépe bránit p r á v a člověka. Některé vlády u p í r a j í církvi toto poslání a přejí si, aby sloužila, jako kdysi. Francouzský episkopát svým prohlášením: VIRA A POLITIKA a franc. Svaz PROTESTANTU v Caen dokumentem: CIRKEV a MOC - : odsuzují nespravedlnost ve Francii a ve světě a v o l a j í křesťany, aby se angažovali v boji za lidská práva a důstojnost člověka ... tím vzbudili mnoho rozruchu a podezření, že chovají sympatie k levici.

Měsíční revue: ETUDES, janvier 1973 - Paris, uveřejnila komentář, kde na str. 114. čteme:

"Par l'action et la voix de ses pasteurs, l'Eglise doit réagir vigoureuse - ment contre ce désordre d'ensemble provoqué par l'intrusion en son sein de problématiques idéologiques et politiques, afin de réaffirmer c l a i r e m e n t s a m i s s i o n propre : répondre aux interrogations de l'homme sur le sens de sa vie et de sa recherche de Dieu ..!"

Řady katolických kněží ve vlasti ř í d n o u a právě se dovídáme, že zemřel známý kazatel a farář Dr. Alois VAŠICA z Valašského Meziříčí v 45 roce obětavé a vzorné služby Božímu lidu. Bylo mu 69 let. - V Letovicích u Boskovic zemřel 20. ledna t. r. farář E. TOCHAČEK, známý včelář na celé Moravě. - Neamírně nám musí záležet na

Milí přátelé,

v sobotu 27. ledna t.r. televizní kamery světa byly zacíleny na Paříž, kde zahraniční ministři čtyř zemí konečně podepsali smlouvu o ZASTAVENÍ BOJU ve VIETNAMU. Je to jen cesta k trvalému míru po třiceti letech války. Děkujme Bohu za tuto velkou milost, že miliony lidí v zemích Indočíny mohou znovu lidský život a věnovat se výstavbě své země!

V naší farnosti je stále živo a připomeňme si několika slovy naši činnost, aby kranané mimo Paříž se radovali s námi. - V neděli 10.XII. po mši sv. nás navštívil sv. Mikuláš a bohatě obdaroval naše děti i farníky. Snad jsme byli moc hodní! I vánoce jsme krásně oslavili koledami u jesliček a bohatým pohoštěním i písňemi za zvuku harmoniky p. J. Vlka. Pohostili jsme osamělé krajany a čtyřem potřebným jsme poslali větší sociální pomoc.

Děkujeme znovu všem farníkům a přátelům z Francie i z ciziny za dary na vydávání "Oběžníku" a na činnost Misie. Celkem jste poslali: 1.172.-Fr.- Jeden krajan poslal na Misii k uctění narozenin Jana Čepa: 50.-Fr. - Zde uvádíme jména dárců: Mme Choutková, J. Staný, J. Dvořáček, E. Řehák, Fam. Bideau, L. Bertou, J. Komárek, F. Vrážel - Švýcary, A. Smutek, J. Rezek - Švýcary, F. Kalčík, F. Rozenhauer, Dr. K. Lischka - NSR, Sestra E. Babáková, J. Lukeš, M. Formánková - Madrid, Sestra Dolečková, B. Rudolfský, J. Slíva - Lyon, M. Filo, V. Petrová, Rod. Machala, M. Matulová, J. Juříček, A. Verliac, M. Pospíšilová, A. Prokšová, A. Bečvářová, I. Holý, V. Ignatovitch, K. Nikodem, Dr. A. Hornych, V. Polanský, Generál J. Flipo, L. Maníček, Sdružení čs. Dobrovolníků ve Fr., Z. Flipo, Mme Pellé, Mme A. Opočenská, Dr. NN. M. Čechová, M. Nečasová, Šedý, R. Slavík, J. Havlíček, H. Mistátová, M. Monzer, J. Trnka, Rod. F. Fiedler, M. Bělehrádková, A. Han M. Vávrovská, J. Horký/ mnozí dobrodinci byli oznámeni v minulém čísle "O.". Za všechny každý měsíc o štujeme mši svatou a prosíme o další spolupráci a pomoc.

Děkujeme všem čtenářům a krajanům za četná přání a ocenění našich snah ve prospěch všech, neboť u Krista je místo pro každého člověka, u něj bychom měli sjednotit nábožensky i politicky v uctivé toleranci. Krajan Š. z Louxembourg nám píše: "Děkuji vám mockrát za Oběžník, moc se na něj těším a rád ho čtu a posílám vám maličký příspěvek.." Z vlasti kněz chválí naši činnost: "Děkuji vám za přátelský pozdrav z daleké Francie. Daleké je jen to, kde není přítel a práce, ale jak vidím z "O." - Vy tam v Paříži máte starostí duchovních i kulturních dost.. Blahopřeji vám k časopisu, který naše krajany spojuje v radostech, zármutku i v nadějích.." Krajan B. Rudolfský v domě důchodců děkuje za posílání českých knih princezně T. Lobkovicové v Paříži a paní L. Vladikové v Hyères... pište nám, uveřejníme vaše návrhy... oznamte nám z měnu adres, u p o z o r n ě t e známé na naši činnost, hlase nám nemocné za účelem návštěvy..

Z v e m e Vás a Vaše přátelé: ve středu 14. února si připomeneme modlitbou za náš národ a jednotu křesťanů úmrtí sv. Cyrila, našeho slovanského apoštola v Římě, V sobotu 17. února v 17.30 mše svatá v našem kostele St. Germain-l'Auxerrois, Paris Ier/metro Louvre/. Po mši sv. následuje přednáška Univ. prof. Dr. Jiránek o diskriminaci člověka v dnešní společnosti.- V sobotu 3. března mše svatá v 17.30, v sále BESEDA se zpěvem, hudbou a masopustním pohoštěním-prosíme naše dámy o koláče./Na FOPELEČNI STŘEDU držme půst !/ V sobotu 17. III. v 17.30 mše svatá a přednáška P. Bernáčka: Tisíc let pražského biskupství a český národ. - V sobotu 31. března mše svatá a přednáška Univ. prof. Dr. Ant. Šnejdárka na téma: Mnichovská smlouva 1938 a její následky. V sobotu 14. dubna mše svatá - svěcení palm - čtení umučení Páně - přednáška o Svaté zemi s diapozitivy - komentář P. Bernáček - 20. dubna na Velký pátek s Kristem Pánem vykonáme křížovou cestu - Na Hod Boží VELIKONOČNI mše sv. v 15.30 s průvodem Vzkříšení a svatba. Následuje ve farním sále svatební pohoštění s hudbou.

Jeďte s námi k uctění pražského jubilea na českou pouť do Říma a Florencie - zájezd k moři i audience u Svatého Otce Pavla VI. od 25. srpna do 3. září 1973. Celková cena s jízdou vlakem z Paříže asi 500.-Fr.- Pošlete nám IHNEDE přihlášku s šekem rezervace na: 100.-Fr. - Zápisné nejpozději do 21. února. Můžete jet vlastním autem a můžeme rezervovat ubytování, ale pospěšte si, nával turistů v Itálii je veliký!

"OBĚŽNÍK - CIRULAIRE" - Janvier-Février 1973 - Bulletin de la Mission Cath. Tchèque Périodique paraissant 6 fois par an - Abonnement: 6.-Fr - Editeur responsable - : Mgr. H. Parolek, 49. rue de Turbigo, Paris 3e - tel. 272.92.54 - Dary pošlejte na náš C.C. Postal: Mission Cath. Tchèque Clergé, 49. rue Turbigo, Paris 3./Centre P. La Source.